

ene Forslag. Selv om jeg ser paa hele den konservative Aktion, er det uhyre lidt i Forhold til den samlede Erhvervskrise; højst 5—7 000 Mennesker, hvis alt gik lykkeligt, hvis der virkelig var Hold i de Forslag, der er fremsat, kunde ventes at blive beskæftiget af de 54 000 arbejdsløse, som vi har nu ved Sommertid, og de endnu mange flere Tusind, som vi utvivlsomt vil faa igen til Vinter. Men, sagde det ærede Medlem Hr. Drachmann, det skal nu det ærede Medlem Hr. Stauning være den sidste til at komme og tale om, for han sad jo med Regeringen uden at udrette noget. Jeg har hørt denne Tale nogle Gange, og jeg synes, de Herrer skulde begynde at skamme sig for at bruge den, thi de ved jo godt, at det er urigtigt, de ved jo godt, at den Regering, der sad i 2½ Aar sammen med mig, udrettede det, som Erhvervslivet erklærede var det første fornødne. Vi gjorde det mod de Konservatives Villie. Vi fik ordnet Pengevæsenet her i Landet, som under det foregaaende Styre var bragt i den sørgeligste Uorden, vi fik ordnet Pengevæsenet, hvilket Erhvervslivets samtlige Organisationer erklærede var den første Betingelse for overhovedet at faa Orden i Produktion og Omsætning. Men vi gjorde ogsaa mere. Vi fremsatte en Række Forslag til Foranstaltninger, som, hvis de var blevet gennemført, efterhaanden som de fremsattes, afgjort havde haft den Virkning, at der i Dag ikke havde været 54 000 arbejdsløse. Men Venstre og de Konservative var jo den Gang enige; det borgerlige Samarbejdes Triumfer fejredes paa den Maade, at man fejede alt ned af Bordet, som havde den Opgave at bringe Lindring for det Erhvervsliv, som var i Vanskeligheder.

Det ærede Medlem sagde overfor det socialdemokratiske Forslag, at det kun var et Forslag om ny Undersøgelse. Dette er jo heller ikke rigtigt. Ingen fra vor Side har begæret Tekstilindustrien, Skotøjsindustrien o. s. v. ind under en ny Undersøgelse. Tværtimod, da man begyndte disse Undersøgelser med Tilslutning fra det konservative Parti — det konservative Parti var jo ligefrem henrykt, da den højtærede Statsminister lovede, at de skulde faa undersøgt Industriernes Forhold, der var ingen Ende paa deres Begejstring over, at de virkelig nu havde faaet et Ministerium, som var villigt til at undersøge, Begejstringen er jo taget lidt af nu, saa vidt jeg kan skønne — sagde jeg: Disse Undersøgelser er jo fuldkommen overflødige. Det skulde de Konservative have sagt. Men, nej, de bøjede

sig ned i Støvet før Høvdingen, som lovede, at nu skulde der blive undersøgt. Jeg sagde den Gang, at det var overflødigt, thi Skotøjsindustrien og Tekstilindustrien, og hvad der ellers er kriseramte, er blevet undersøgt nu gennem flere Aar, alle de Oplysninger, der kan skaffes til Veje, er jo skaffet til Veje. Og det viste sig jo, at da det ærede Medlem Hr. Himmelstrup efter Gud ved hvor mange Maanedes Forløb endelig var naaet gennem Tekstilindustrien, kom der en Beretning eller Betænkning, hvad det nu hed, som er det ynkeligste Stykke Papir, man kan tænke sig, og som ikke en Gang staar Maal med de Oplysninger, der i Forvejen var tilvejebragt gennem Erhvervsministeriets Industriudvalg.

En ny Undersøgelse kan man for saa vidt have Ret i er paakrævet, som jeg virkelig anser det for nødvendigt, at det ansvarlige Ministerium undersøger for hvert enkelt Forholds Vedkommende, om det er muligt at gennemføre Foranstaltninger, der har en udenrigspolitisk Karakter, og derfor kan jeg ikke være enig med de Konservative i, at man uden Hensyn til en Regering kan gennemføre Foranstaltninger som dem, her er Tale om. Jeg mener virkelig, det er nødvendigt overfor alle den Art Foranstaltninger — saa kan man kalde dem, hvad man vil — at anlægge et udenrigspolitisk Skøn, for at de kan gennemføres, og Industriernes maa finde sig i, at det anlægges i hvert enkelt Tilfælde, ikke med det Formaal at finde et Paaskud til at nægte dem Beskyttelse, men med det Formaal at berede Vejen for det, der i enhver given Situation er nødvendigt og muligt.

Overfor vort Forslag sagde det ærede Medlem Hr. Drachmann videre, at hvis det Eksempel var rigtigt, som jeg havde nævnt med Hensyn til Billiggørelse af Fodtøjet, vilde jo Importen tage af, og saa vilde der ingen Penge blive. Ja, men Gud bedre det, jeg troede virkelig ogsaa, det var de Konservatives Mening, at man skulde have Importen indskrænket. Der er da ingen Grund for det ærede Medlem til at beklage sig over, at noget saadant vil indtræde. Jeg benægter ikke, at det maa være et af Formaalene med en saadan importregulerende Virksomhed, at man formindsker Importen, saa opnaar man jo det, man altid har sagt baade fra konservativ Side og fra Industriernes Side, at man faar forøget Produktion, saa vil Produktionsomkostningernes samlede Mængde pr. Enhed blive formindsket og Varerne billigjort derigennem, og større Produktion opnaas.